

adte) indbringes for *Invalideraadet*, hvis Afgørelse er endelig.

Invalideraadet, der har Sæde i København, bestaar af 3 af Kongen beskikkede Medlemmer, hvoraf de to skal opfylde Betingelserne for at kunne beklæde et Dommerembede, medens det tredje Medlem skal være en Læge. Det ene af Medlemmerne beskikkes til Formand.

§ 7. De nærmere Regler for Invalidenævnets og Invalideraadets Virksomhed fastsættes af Finansministeren, derunder ogsaa, i hvilken Udstrækning Nævnet skal yde Invaliderne Vejledning og Raad.

§ 8. De i Henhold til nærværende Lov truffne Afgørelser kan ikke indbringes for Domstolene.

§ 9. Understøttelser efter nærværende Lov kan ikke bortgives, sælges, pantsættes eller gøres til Genstand for Arrest eller Udlæg; dog kan Understøttelsen stilles som Sikkerhed for Laan af Statsmidler.

§ 10. For de i Henhold til nærværende Lov udredede Understøttelsesbeløb indtræder Statskassen i de paagældende Invaliders (efterlattes) Krav overfor den tyske Stat.

§ 11. Finansministeren bemyndiges til at afholde de med Lovens Gennemførelse forbundne Udgifter, herunder Honorarer til Medlemmerne af Invalidenævnet og Invalideraadet.

Den midlertidige aarlige Udgift ved Lovforslagets Gennemførelse vil efter Lovforslagets Bemærkninger, hvis Understøttelserne omregnes til en Kurs af 1 Mark = 50 Øre (jfr. nedenfor), blive ca. 2,7 Mill. Kr., ved en Omregningskurs af 1 Mark = 89 Øre ca. 4,75 Mill. Kr. aarlig.

Af Folketingsudvalget stilledes enkelte Ændringer, en Tilføjelse til § 1, 2det Stykke, saalydende: »Som Invaliders efterlattede anses ogsaa Enker og Børn efter Personer, der er dræbte eller dødeligt saarede under Tjenestens Udførelse eller døde af en ved Tjenesten paadragen Sygdom«, dernæst den Ændring i § 4, at Marken skal omregnes efter pari Kurs, og endelig om en anden Sættelse af Invalideraadet, idet 2. Stykke af § 4, som Loven vedtoges, lyder saaledes:

»Invalideraadet, der har Sæde i København, bestaar af 4 af Kongen beskikkede Medlemmer. To af disse skal